Winfried Walther

Stjernen

Fortellingen om de hellige tre konger

SVARTEHAVET
KASPISKE HAV
MAKEDONIA
romersk
MIDDELHAVET
ROMERRIKET
romerske provinser
EGYPT
Jerusalem
romersk
Mesopotamia
Assur
Tigris
Eufrat
Babylon
parthisk
PERSIA
nabatéisk
PARTHERRIKET
ARABIA
PERSISKE BUKT
Assuan
NUBIA
Nilen
Meroë
RØDEHAVET
Blå Nil
Hvite Nil
ETIOPIA

© Winfried Walther, 2021

Utgave med selve fortellingen:
«Stjernen»: ISBN 978-82-7873-273-1 (denne boken)
E-bok, «Stjernen»: ISBN 978-82-7873-274-8

Utgave med både fortellingen og en vitenskapelig del:
«De hellige tre konger»: ISBN 978-82-7873-275-5
E-bok, «De hellige tre konger»: ISBN 978-82-7873-276-2

Mekanisk, fotografisk, elektronisk eller annen gjengivelse av denne boken eller deler av den er kun tillat etter skriftlig samtykke av forfatteren på forhånd.
Fortellingen er billedrik og filmatisk, og hvis noen vil lage film av den, er jeg positivt innstilt, men ta kontakt først!

Winfried Walther – winwalther@gmail.com
Lyngveien 3, 1452 Nesoddtangen, Norge
Tlf.: 0047 66 91 44 15 – Mobil: 0047 934 41 833

2006 var bokens fortellende del avsluttet.
Boken ble ferdig høsten 2021.
Datagrafisk og ombrekking Axel Bojer.
Laget med fri programvare: Scribus, LibreOfffice og Gimp.
Kartene foran og bak i boken er tegnet av forfatteren.

Trykket på Nesodden
Andre utgave

Cogito forlag

Stjernen

De Østerlands vise, de tre stjernemenn – Illustrasjon 1

Winfried Walther

Stjernen

Fortellingen
om de hellige tre konger

2021

Zigguraten, det store stjernetårnet i Assur
Illustrasjon 2

Innhold

Baltasar, stjernetyderen fra Babylon..... 17
Stjerner og røkelse..... 17
Assurs nye yppersteprest..... 19
Yppersteprestens første tid i byen..... 22
Den Ærverdiges innvielse på Babels tårn..... 24
Ut av kroppen-opplevelser..... 26
Zigguraten og gudene..... 27
Heirar, fyrstesønnen fra Persia..... 31
Gull, steppens ryttere og roseknoppen..... 31
Heirars blodige Mithras-innvielse..... 35
Til tempelet i Assur..... 38
Heirar innvies til neste Mithras-grad..... 40
Vårfesten..... 45
Tempelets skatteinnkrever og astronom..... 50
Baya, afrikaneren fra Nilens kilder..... 55
Landsbyen i den store skogen..... 55
Lær gresk, Baya!..... 57
Hos prester og grekere..... 58
Innvielse og avskjedsfest. Myrra..... 62
Fra Nilen til Eufrat..... 64
Baya prøves i Astarte-tempelet..... 65
I elvebåten nedover Eufrat..... 67
Baya tas opp i tempelet i Assur..... 71
Tigris-dragen..... 77
Læretiden..... 79
Afrikanerens storhet..... 81
For første gang på zigguratens tinde..... 83
Astronomiske redskaper..... 84
Afrikanerens første innvielse på zigguraten..... 86
Afrikanerens andre innvielse og hans kall..... 92
Stjerneskriften..... 93
Drømmesynet og begynnelsen på en ny tidsalder 97
Karavanen gjøres klar..... 98
Gavene..... 100
Ferden til Jerusalem og møtene med Herodes.... 102
Foran Jerusalem..... 105
Ankomsten i Jerusalem..... 108
Audiens hos Herodes i tronsalen..... 110
Herodes rådfører seg med sine skriftlærde..... 114

Hemmelig audiens hos Herodes i kabinettet.....115
Hos Maria og barnet.....118
Stjernen fører dem til Betlehem..... 119
Ved målet..... 121
Afrikanerens møte med gudsbarnet.....123
Astronomens møte med gudsbarnet..... 125
Yppersteprestens forvandling.....127
Marias opplevelser..... 128
Natt i teltleiren og hjemreisen.....129
Josef og flukten til Egypt.....133
Herodes og barnemordet i Betlehem..... 137
De stjernevise i ørkenlandene.....141
Hos nabateerne..... 141
Avskjeden med Baya.....150
Baya forteller og velsigner..... 152
Drapet på Baya.....155
Baltasars siste år.....160
Tilbake i Assur med en ny livsholdning..... 161
Vandreren med et budskap.....163
Den gamle vandrer i Adiabene..... 167
Dødslengsel, tilbakeblikk, dom og død..... 170
Den hellige familien i Egypt.....178
Livet som en vanlig bondefamilie.....179
Prestene vil ha Jesusbarnet til sitt tempel.....183
Drømmesynet og flukten tilbake til Israels land. 187
Heirar som eldre mann..... 188
Heirar tar navnet Folk-Ørn. To visjoner.....189
Ravnene sendes ut..... 194
Stevnet på sletten ved Tigris..... 195
Påske. Åpenbaringer fra Mithras..... 198
Heirar vil skape en sol- og kjærlighetsfest.....201
Drømmer og hemmeligheter..... 206
Heirar og det hellige..... 209
Heirars død..... 212

Tillegg

Matteusevangeliet, kapittel 2..... 218
Kommentarer og noter..... 220
Lengsel etter fornyelse..... 223
Teologisk utsyn.....226
Treheten og kongens urbilde..... 227
Drømmer, visjoner og sjelereiser.....228
Lysvesenet daena, sjelen og døden.....232
Mithras.....233
Naturen i Mesopotamia..... 234
Bystaten Assur i Partherriket..... 235
Stjernetyderne og styreformen..... 236
Hvordan ble boken til? Metode og sannhet..... 238
Etterord og takk.....241
Ordforklaringer.....242
Illustrasjoner.....247
Utvalgt litteraturliste.....251
Forfatteren..... 254
Publikasjoner på Internett.....256

Slik hilste mennesker av lav rang konger og guder.
Det å falle på kne ble på gresk kalt proskynese.

Innledning

Stjernen førte de Østerlands vise menn til Betlehem. Hos Maria og det lille barnet falt de på kne og ga dem kostbare gaver: gull, røkelse og myrra. Matteus-evangeliet fatter seg i korthet.

Hvem var de tre egentlig? Hvor kom de fra? Hva forventet de? Hvilken indre prosess gikk de gjennom i møtet med barnet? Hva gjorde de senere? De kalles vise menn. Hva besto deres visdom i? På en måte var de tre de første kristne. Hva ville det si at de var kristne før Jesus var gammel nok til å forkynne noe som helst?

Jeg lette etter svar på disse spørsmålene og ville fortelle den berømte legenden på nytt for vår tid.

Ønsker en bare å kose seg med en julehistorie, kan en begynne rett på kapittelet «Foran Jerusalem» på side 105. Leser man for barn kan man lese fra s. 55 til 149.

Denne boken finnes også i en utførlig studieutgave med nesten 100 sider lærde forklaringer og en mer utførlig fortelling. Tittelen er: «De hellige tre konger. Tre liv fortalt på grunnlag av meditasjoner. Studieutgave». ISBN 978-82-7873-275-5 for papirutgaven på 260 sider, eller 978-82-7873-276-2 for e-boken.

Nesodden ved Oslo, oktober 2021

Stjernen

Fortellingen om de hellige tre konger

Baltasar ofrer røkelse, som stiger opp – Illustrasjon 3

Baltasar, stjernetyderen fra Babylon

Stjerner og røkelse

Hvilken prakt av stjerner! I ørkenstrøk er luften tørr og himmelen dryssende full av stjerner. Store og klare hilser de ned – hver natt. Bare vi klatrer opp på en bakke eller et tårn, så kan vi strekke ut hånden og plukke dem. Husene har terningform og flate tak. Vi tar madrassen med opp og legger oss der. Stjernene er det siste vi ser før vi sovner. De blinker ned til menneskene og vil vise oss noe, men hva? Det må være en stor vitenskap å finne ut av det.

Sammen skapte folk før oss høye bakker midt i byen, terrasse på terrasse oppå hverandre. Et slikt terrassefjell kaller vi en ziggurat. Om natten står vise menn på den øverste plattformen og leser stjerneskriften. Flittige skrivere noterer deres ord og oppbevarer alt i arkiver.

Han vokste opp blant de rikeste og mektigste i Babylon. Som ung mann raget han over de fleste i sine omgivelser. De så på ham som en framtidig leder.

En morgen våknet han av en drøm og visste med seg selv at han hadde drømt sant. Han hadde sett seg selv i en indisk skog, der han sanket en seig, gulaktig saft fra små sår i barken på bestemte nåletrær. Han lot den tørke. Ettertenksomt holdt han i en slik duftende klump og undret seg: «Hvorfor brukes du i religiøse seremonier? Er du hellig?»

Den ga ham et svar. «Jeg ofrer meg og lar meg brenne opp. Jeg sprer vellukt, og gir meg hen til ild og luft og til dere som puster meg inn. Dere tar meg opp i dere, mens jeg forgår og blir en del av dere. Slik røyksøylen stiger opp, slik kan sjelene deres stige opp til de åndelige verdener.»

Omhyllet av jungel spurte han: «Hvordan kan du hjelpe meg?»

«Bli som meg! Gi deg hen til dine medmennesker og til de åndelige verdener! Det er de to oppgavene i ditt liv».

Han undret seg over denne drømmen. Men årene gikk, og etter hvert viste de at denne drømmen ga ham hovedlinjen for hele livet. Da livets sol gikk ned for ham, forsto han at drømmen hadde vist ham livsoppgaven, sin sterkeste og sin svakeste side. Den gangen var

han ennå for ung til å ta drømmens budskap inn over seg. Først sent i livet gikk det opp for ham at det ikke er nok å gi seg hen til oversanselige opplevelser og lete etter visdommen i stjernene. Nei, den andre siden må også leves, nemlig en ubetinget hengivenhet til sine medmennesker. Det tok ham lang tid å forstå, hva et med-menneske var.»

Den unge Baltasar stammet fra den øverste kasten i landet sitt, bestående av prester, fyrster, astrologer, astronomer og ledere. Fra Babylons tradisjoner hadde han sin utdannelse i astronomi og astrologi. Han lærte å lese, skrive og iaktta stjernene. Den unge mannen kunne også mye om avl av dyr, av geiter, kyr, bøfler og alt som har med forplantning å gjøre. Han innstiftet også ekteskap og førte menn til kvinner, som han mente var de rette for dem. Men skikken og anstendigheten som stjerneprest forbød ham å velge en kvinne for seg selv. Han måtte gå kvinneløs gjennom livet, som om han var uten kjønn.

Da utdannelsen i Babylon var avsluttet, ble han av øvrigheten sendt til Assur. Denne byen lå flere dagsreiser oppover elven Tigris i nord og ble regnet som et gudsforlatt sted, som hadde forfalt økonomisk og religiøst. Han fikk i oppdrag å løfte tempelets og byens religiøse liv. Et helt folks tyngde ble lagt på hans skuldre. Han forsto at han måtte legge seg i selen for et tungt, tungt lass.

Like før han dro, satt han alene i et lite kammers, klødde seg i det svarte skjegget og tok en klump harpiks i sin venstre hånd. «Nå må du hjelpe meg», ba han den.

Han visste at han ikke måtte synke ned i materiell tyngde, slik han hadde en fysiologisk tilbøyelighet til. Han var mager og hadde tunge knokler. Av temperament var han melankoliker, og hadde lett for å bli tungsindig. Han ofret røkelse og lot røyken stige opp, og det løftet ham og gjorde ham lettere til sinns. Sjelelig sett dro den ham opp. Slik en tørstig lengter etter vann, slik lengtet han etter letthet og alt som kunne føre hans sjel oppover.

Da han forlot Babylon, måtte han ofre mye som var en selvfølge for andre mennesker, sin fortrolige hjemby med de vante luktene og lydene, sin kjære familie, slekten og vennene. Uten nære slektsbånd skulle han leve i den kjølige og klare luften på toppen av tempeltårnet og på toppen av samfunnet.

Den gang var ennå den enkelte mye sterkere en del av en familie og en ætt. De som ble sendt av sted opplevde det, som om noe i dem døde. De ofret menneskelig nærhet, den selvfølgelige tilhørigheten til besteforeldre, foreldre, søsken, tanter og onkler, fettere og kusiner, tjenerne som tilhørte husstanden og til dyrene i stallen. Den som ga opp disse nære bånd, gikk enten til grunne i ensomhet eller ble sterkere. De andre menneskene i sine store familier og kollektiver ble oppfattet som runde eller litt forgreinede og utflytende, mens en slik ensom individualitet virket spissere, tynnere og kjøligere. I dag er mange storbymennesker slik, og vi har vennet oss til slike personligheter. Den gangen derimot var et slikt menneske noe sjeldent, fordi de aller fleste holdt seg til slekten eller sammenhenger, som ga dem trygghet. I mysterieskolene og i losjene het en slik mann, som løsnet båndene til far, mor og familien, og som gikk uten en kvinne gjennom livet, en «mann uten far eller mor og uten kjønn.» Det var et fast uttrykk, og det passet for Baltasar.

Assurs nye ypperstepresT

En lang karavane dro oppover langs elven Tigris, tre ryttere først, en gruppe kameler, så et stort antall krigere til hest, bakerst muldyr med bagasje. Den unge mannen skulle settes inn som leder i tempelet i Assur. Sitt barndoms navn måtte han legge av seg. Siden han stammet fra Babylon og skulle styre over Assur, bar han fra da av dobbelnavnet Babel-Assur, eller for det meste Babel-Asser. Øvrigheten i det vidstrakte riket hadde bestemt, at han fikk med seg tropper. De prektige lanserytterne skulle imponere befolkningen og vise kongens makt. I følget var det også stjernetydere fra Babylon, som skulle bistå den unge mannen. Mot kvelden slo de leir i et fredelig landskap og satte opp telt. Hestene førtes ned til elvebredden og ble vasket. Dyrene vadet og sto til knes og drakk. Fra nord kom små, runde båter drivende med meloner og grønnsaker, som troppen hadde bestilt på forhånd.

Siste dag før ankomsten i Assur holdt de babylonske stjernetydere en slags generalprøve for den unge mannen i et stort, rundt telt. Rolig sto han i midten med utstrakte armer, en høy og senete skikkelse, alvorlig

Gardesoldater i festantrekk
og med spyd, kogger og bue over skulderen
llustrasjon 4